

Scénář

Anna Janovská

Hudba: Znělka příběhy

Kačka: Paní Janovská se narodila v roce 1943 v Tel Avivu do židovské rodiny. Ve třech letech se s maminkou vrátila zpět do Čech za tatínkem. (15 s)

Anna Janovská: Když my jsme teda s mamkou přijely o hodně později než taťka a taťka už tu měl i nějaký známý, protože taťka se vrátil hned asi v květnu 45 a my s mamkou až v roce 46 no a taťka tady byl a čekal nás a jezdila už ta úzkokolejka, která jezdí teď, ale žádnéj autobus tehdy nejezdil, buď byly koně, anebo ta úzkokolejka, no a když nás vezla ta úzkokolejka z Hradce, mě a mamku, tak taťka nechal vyzdobit tu lokomotivu, tak jsme přijely se vší parádou.
32,33 - 33,15 (42 s)

Stela: Tatínek za druhé světové války bojoval pod generálem Klapálkem u Tobruku, válečné cesty vedly přes severní Afriku, Francii až do Anglie. (7,5 s)

Anna Janovská: Ale hlavně já vám povím, proč my se jmenujeme vlastně Bystřický. Já jsem se narodila Wienerová a taťka byl taky Wiener a on jak tak moc vzpomínal na tu Bystřici, tak už na vojně ho překřtili vojáci jako Bystřickýho a když sem přišel v pět a čtyřicátým, tak se nechal přepsat. No, a i mě taky i mamku. Takže jsme pak byli Bystřický všichni, ale jinak jsme byli Wienerovi s dvojitým W.
31,50 - 32,26 (36 s)

Patrik: Bystřická byla také její mladší sestra Soňa, která byla paní Janovské spolu s maminkou vždy oporou. Své prarodiče Anna nepoznala, protože zemřeli v koncentračním táboře. Přestože si na Tel Aviv nevzpomíná, chtěla se tam vždy podívat. (22 s)

Anna Janovská: No, už jsem se chtěla dvakrát vrátit, ale zrovna když už jsem měla, jela jsem na Čedok a zaplatila jsem si takovou zálohu, část leteckýho zájezdu a než jsem přijela domů, tak moji mamku na náměstí před Loskotovejma ranila mrtvice. Tak ji Loskotovi vzali domů, vzali ji do krámu na židli a zavolali jsme sanitku, no rok bohužel byla nemocná a umřela. No a taťka umřel předem, asi pět let, tomu bylo 80 let.
10,24 - 11,05 (41 s)

Stela: Celý život ráda cestovala. Do Tel Avivu se sice už nepodívala, ale zato procestovala velkou část Evropy. (6 s)

Nahrávka otázka a Anna Janovská: Sjezdila jsem takřka celou Evropu, musím říct, byla jsem ve Francii v Paříži, byli jsme ve Versailles, no různě po té Francii. Jezdila jsem parníkem po Seině. A tak to byl jeden zájezd. Pak jsem byla v Římě - koloseum a celej tejden jsme se tam pohybovali, na Tibeře jsme jezdili taky. Pak jsem byla v Holandsku na tulipánech tam jsem byla, to není dlouho, to sem dostala k pětasedmdesátinám, to ještě mi sloužily trošku nohy, ale to byl poslední výlet.
11,49 - 12,31 (42 s)

Anděla: Po celé generace provázela rodinu Bystřických textilní tradice. Ani paní Janovská nebyla výjimkou. Pracovala většinu života na zámku ve skladu textilu. (11 s)

Nahrávka Anna Janovská: Já jsem byla v tom zámku tak spokojená a 33 let na jednom místě, že jsem ani po ničem nesnila. A když nás zavřeli, tak jsem musela jít do té Almy, tam byla výrobní dílna kdysi, ale jak jsem celej život byla ve skladě a pak jsem přišla do té továrny, tam je jiná taková mentalita lidí, úplně jiný lidi, no a musela jsem hodně sklonit hlavu, abych těch šest let tam jako obstála, tam to bylo všechno jinak.
46,20 - 46,54 (34 s)

Fanda: Paní Janovská prožila velmi pestrý život, a ne vždy to bylo jednoduché, ale dokázala si ho užít. Dnes je jí 82 let a žije v Nové Bystřici v rodinném domku se zahradou. Ráda čte a poslouchá hudbu. Chvilky strávené s paní Janovskou na tomto projektu byly příjemné, zábavné a inspirující. Budoucím generacím by vzkázala, aby se všichni dobře učili, protože je snazší život pro toho, kdo něco ví, než pro toho, kdo nic nezná. (50 s)

Hudba: Dojezd znělky